

مطلب یکصد و پنجاه و پنجم _ ممکن جائز الخطأ بوده و هست

در لوح شخصی بنام شیخ علی فرموده اند قوله تعالی: "... آن جناب بمثل کرام الکاتبین الواح متعدده در ذکر بعضی از نفوس نوشته اند و لکن از قرار روایات قبل کرام الکاتبین باعمال حسنه و سیئه هر دو مأمورند آنجناب سیئات هر یک را مرقوم داشته اند این فقره بسیار مایه تحیر شد ای برادر من آنچه میگویم لله میگویم اگر حق جل و عز باین عبد فانی و سایر دوستان بعدل عمل فرماید و قسطاس عدل بمیان آید از برای احدی ملجئی و مفری نخواهد بود و لکن چون ایام ظهور اعظمست لذا بفضل اکبر معامله فرموده و میفرمایند فی الحقیقه اگر نفسی بدیده انصاف مشاهده کند هستی و وجود و ذکر و ثنای خود را خطای عظیم مشاهده نماید تا چه رسد باعمال و اقوال نالایقه مردوده لذا باید این عبد و آنجناب بحبل عنایت حق متمسک شویم و از او بکمال تضرع و ابتهال طلب نمائیم تا جمیع احباب را از شئونات نفس و هوی حفظ نماید و بافق اعلی متوجه فرماید معلوم است ممکن جایز الخطا بوده و هست و لکن الیوم چون آفتاب کرم مشرق و بحر رحمت در امواج لذا لحاظ الله باعمال طیبه نفوس مقبله متوجه است لیس هذا الا من فضله و جوده علی عباد و رحمته و کرمه علی احبائه عیسی ابن مریم روحی له الفداء یومی از ایام با جمعی از حواریین مشی میفرمودند تا آنکه بسگ مرده رسیدند اظهار تنفر نمودند و مذکور داشتند رائحه کریمه از این استشمام میشود آن مکمن شفقت و مرحمت فرمودند دندانیش بسیار سفید است حال ملاحظه نمائید چگونه ستر عیب فرمودند روحی لعنایته الفداء و این نبود مگر از برای تعلیم همراهان تا نظر کل بر اعمال حسنه ناس متوجه باشد و عیوب یکدیگر را مستور دارند نشهد انه لهو المعلم العلیم الحکیم عصمت کبری مخصوص حق جل و عز بوده و خواهد بود احدی را از این کوثر اطهر نصیبی نبوده و نیست و جز حق البته کل جایز الخطا بوده و هستند ...

"